

VĚSTNÍK

P. b. b.

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku
Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

ROČNÍK XXXIX

VÍDEŇ LEDEN – ÚNOR 1992

ČÍSLO : 1-2

LEONARDO Každá
velká láska
je dcerou
velkého poznání

Margarete Waldstein-Wartenberg,

vdova po hraběti Michaelu Thun-Hohenstein, rozená von Tetzeli, oznamuje jménem svým i jménem svých dětí Zdislavy Röhsner, rozené hraběnky Waldstein-Wartenberg, Alfreda a Johannese hrabat Thun-Hohenstein, Aglae Hagg, rozené hraběnky Thun-Hohenstein, své švagrové Anny Marie hraběnky Waldstein-Wartenberg, svých vnoučat Marie-Christiny Röhsner, Agnes-Marie, Pavla a Klementa Hagg, svých svých zetů Georga Röhsnera a Waltra Hagg, své neteře Zdenky hraběnky Ballestrem, rozené svobodné paní von Twickel, jejího manžela Andreas-Marco hraběte Ballestrem a jejich tchýně Marie Josefy svobodné paní von Twickel, rozené hraběnky von Merveldt, jakož i všech ostatních příbuzných v hlubokém smutku, že její nade vše milovaný, laskavý manžel

BERTHOLD HRABĚ WALDSTEIN, PÁN Z WARTENBERKU

Komtur Papežského řádu svatého Řehoře,
Obedienční velkokříž Svrchovaného řádu Maltézských rytířů,
histograf a člen Rady řádu českého velkopřevorství,
nositel četných tuzemských i zahraničních řádů a vyznamenání,

byl dne 21. ledna 1992 ve věku 67 let po dlouhé, trpělivě a nakonec i s humorem snášené nemoci, zaopatřen svatými svátostmi naší víry, naším Pánem a Bohem povolán do věčné vlasti. Pohřeb se koná v pátek dne 31. ledna 1992 ve 13.30 hodin na Penzinger Friedhof – Wien 14, Einwanggasse 55.

Zádušní mše budou slouženy:

Pfarrkirche Breitenfeld, Wien 8, Uhplatz 1 dne 31. 1. 1992 v 18 hodin, Velké Magisterium Suverénního řádu Maltézských rytířů Řím, Vio Condotti 68, ve dnech 22, 23, a 24. ledna 1992 v 9 hodin, Malteserkirche, Wien 1, Kärntnerstr. 37, dne 1. ledna 1992 v 11 hodin, Maltézský kostel Maria sub catena v Praze 1, Lázeňská 2, dne 15. února 1992 v 17 hodin, Zámecký kostel v Třebíči, dne 8. února 1992 v 10 hodin, Bazilika v Jablonném pod Ještědem, dne 3. února 1992 v 18 hodin, jakož i další zádušní mše (oznámené později) v Plzni, Olomouci, Brně a Římě.

A-1080 Wien, Skodagasse 13

Podle přání našeho drahého zesnulého prosíme, abyste upustili od květinových darů a věnců a místo toho podpořili jím založenou »Aktion St. Lukase«, pomocnou akci pro Východ – číslo konta 216069, Bankhaus Schellhammer & Schatara.

VÝZVA VŠEM LIDEM DOBRÉ VŮLE

My, křesťanští esperantisté, obracíme se na všechny, kteří touží po cílevědomém a opravdu pokrokovém rozvoji našeho státu. Ideály hnutí, k němuž se hlásíme, mají pevný základ v evangeliu a desateru. Usilovně pracujeme podle svých možností pro lidské porozumění bez rozlišování ras a národností. Naši touhou je tedy harmonická lidská společnost, které by přijala kromě vznešených křesťanských idejí také společný pomocný jazyk, jehož jméno je esperanto. V uskutečnění těchto myšlenek vidíme řešení mnohých problémů, které překážejí dobrým vztahům mezi lidmi a národy. Užívání přesného a snadného neutrálního jazyka ve vzájemných stycích by se stalo obrovským darem pro celé lidstvo.

V rozporu s těmito snahami sledujeme neochotu různých politiků vyhovět přání poctivých občanů, kteří chtějí žít a pracovat ve spravedlivém a vpravdě demokratickém státě, v bratrství s příslušníky všech národností. Proto odmítáme všechny pokusy rozdělávat lidi a případně i naši společnou republiku, poněvadž tyto jsou v příkrém protikladu našim cílům.

My, křesťanští esperantisté, vyzýváme všechny lidi dobré vůle k veřejné podpoře snah o jednotu, pravé přátelství a lásku nejen mezi Čechy a Slováky, ale také mezi ostatními národy. Věřící kromě toho vyzýváme k modlitbám a postům k podpoře těchto úmyslů nejen ke štěstí nás všech, našich dětí a vnuků, ale také jako příspěvek ke sjednocení Evropy.

František kardinál Tomášek ústřednímu výboru Čs. strany lidové

Bratři a sestry!

Byl jsem informován o tom, že v těchto dnech hodnotíte nejen období své činnosti od listopadu 1989, ale rovněž léta 1948—1989.

Usilujme o to staré křivdy odčinit a nové nepřipustit. Od svého nástupu do funkce biskupa v r. 1965, ale především v letech 1969—1989, jsem byl nepřetržitě ve své činnosti podporován členy Čs. strany lidové, především z vašich místních organizací. Nebyla snad jediná větší akce, pouť nebo oslava, kterou by nezabezpečili vaši členové.

Právě těmto prostým věřícím občanům vděčíme za to, že účast byla často mnohatisícová. Autobusy objednané organizacemi ČSL zabezpečily dopravu i přes značné riziko těch, kteří tyto akce společně s námi připravovali. Mnozí z nich za to zaplatili ztrátou zaměstnání, totalitní režim je vedl jako nepřátelské osoby a StB vykonávalo nad nimi dozor.

Dvě vrcholné akce protikomunistického odboje — 31 bodů na podporu naší církve a slavný Velehrad 1985 ukázaly, že věřící členové ČSL stojí za

svými ordináři, bez ohledu na to, že vedení ČSL zakazovala podíl vašich členů na těchto akcích. Iniciativa vašich nejlepších členů vedla naopak k podpisové akci proti tehdejšímu vedení ČSL, vyjadřovala přání, aby vaše strana hájila zájmy věřících občanů.

Dovolte mi, abych vám na sklonku roku 1991 za tuto činnost poděkoval a popřál vám do dalšího roku, aby Pán vedl vaše kroky a rozhodnutí, aby byly v souladu s jeho všezahrnující láskou, aby vaše činnost byla službou naší demokracii.

František Tomášek
.....

... Demokratická revoluce byla opravdu velkorysá, nesená duchem odpuštění, smíření, pokání. Všichni, kteří byli tak či onak svázáni totalitním systémem, dostali velkorysou šanci - mohli v tichosti, nenápadně opustit své funkce. Nevyužili této příležitosti. Otráslí se, zabydleli se na nových místech, a začali se nám dokonce posmívat. Lustrační zákon se pokouší udělat shora to, nač společnost zdola neměla sílu.

Václav Havel

Český písničkář

Byl divadelním i filmovým hercem, zpěvákem-kabaretiérem, ale na prvním místě populárním písničkářem, jehož skladby doslova znárodněly a nejen že se zpívají a hrají dodnes, ale určité přežijí i rok 2000.

KAREL HAŠLER se narodil 31. října 1879 v dělnické rodině na Zličově. Na rodném domě je dodnes pamětní deska. Již v dětství ochotničil, v mládí statoval v divadle P. Švandy ze Smrčic na Smíchově, přešel ke společnosti Lad. Chmelenského do Tábora, brzy se vrátil do Prahy ke společnosti Ad. Dobrovolného. Poté se ocitá v Brně. Odtud ho osud zavál i s jinými českými herci do Lublaně, kde vystupoval mj. jako Vašek v Prodané nevěstě. Roku 1903 se stává členem Národního divadla v Praze, o pět let později slavi svatbu s klavírní virtuóskou Zdenou, sestrou později světového skladatele Rudolfa Průmy. Již tehdy skládá staropražské písničky. R. 1916 opouští pro nekázeň Národní divadlo a plně se věnuje

písničkářství, absolvuje řadu turné, působí v Lucerně a v Rokoku. Po první světové válce zakládá vlastní hudební vydavatelství. Od r. 1925 působí v karlínském Varietě a pokračuje v tvorbě kabaretů, skečů a písniček. Ještě začátkem r. 1939 složil řadu písniček, které doslova znárodněly. Po svém druhém zatčení gestapem v srpnu 1941 se již nevrátil...

Velký úspěch zaznamenal jeho film Ta naše písnička česká. Nezapomenutelné jsou písničky Po starých zámeckých schodech, Strahováček, U svatého Matěje, Pětatřicátníci, Bílý kvíteček, Tulák, Hradčany krásné a Vltavo, Vltavo. Hašler zkomponoval i tři operety: Flašinetářova schovanka (1932), Dcera druhé roty (1938), Americký hotel (1939), a sedm revuí. Sám hrál v prvním českém zvukovém filmu Tonka Šibenice, pak titulní roli v již zmíněném filmu Ta naše písnička česká, své místo ve filmové historii mají tituly Za ranních červánků, Král ulice, Za tichých nocí, Štěstí pro dva či Roztomilý člověk. Hašlerovu poslední filmovou rolí byl rady Burdých ve filmu Pantáta Bezoušek (1941), podle románu K. V. Raisa.

Jeho životní pouť a vzpomínky převyprávěl celoživotní přítel, herec Rudolf Deyl starší v knize Písničkář K. Hašler. Karel Hašler podlehl svému utrpení v koncentračním táboře Mathausen před padesátí roky, 22. prosince 1941. (fk)

Pomněnky ve víně božské

Jako drahý skvost chovám památku po svých zemědělských rodičích. Je jim modlitební kniha V.B. Třebízkého Pomněnky ve víně božské. Tuto milou knížku daroval můj otec moji mamince v den sňatku 16. května 1903 v chrámu sv. Ondřeje v Třeběchovicích pod Orebem. Vždycky, když mi bylo v životě nejhůř, v těchto vroucích modlitbách jsem nalézala útěchu.

Snad nejkrásnější je modlitba za vlast, jejíž střední část uvádím: „Neopouštěj, Hospodine, národ ten, jehož krev jest krví mou a jehož tlukot srdce i mého jest tlukotem, chraň jej, střez a opatruj, zachovej jej před zlem veškerým a před každou zhoubou. Dej, aby nikdy v něm nevznikly ruznice a nesváry domácí, chraň jej před úklady zlými jeho nepřátel a popřej, aby ve svornosti, lásce a v míru dokonale hledal jediné a našel blaho své. Vznítíť v srdcích našich, v srdcích celého národa pravou, ryzi lásku k vlasti, nechť všichni milujeme rodnou zemi jako matičku svou, roditelku, a hotovi jsme v každém okamžiku siiu svc i, ducha svého a rozum svůj službě její zcela zasvětití.“

R. L., Ostrava-Poruba

Horolezec z doby bronzové?

Erika a Helmut Simonovi z Norimberka našli při svém horském výstupu v Otzských Alpách v Rakousku, ve výši 3 200 m výborně zachovalou mumii muže, kterou označili vědci za člověka z doby raně bronzové, tedy starou 4 000 let. Byl to snad první horolezec?

Určitě to byl však lovec, protože innsbrucký prof. Konrad Spindler oznámil, že tým odborníků našel v blízkosti ještě toulec se čtrnácti šipami. Tento nález bude zřejmě letos poslední, vzhledem ke zhoršujícímu se počasí v rakouských Alpách, a jak sdělil prof. Gerhard Tomedi z Institutu pro pravěkou historii v Innsbrucku, bude se v ohledání místa nálezu „posla z doby bronzové“ pokračovat až příští jaro.

Jak píše deník Nürnberger Nachrichten, zmíněný manželský pár, ve věku 51 a 54 let, byl překvapen, když si přečetl v tyrolském tisku, že Reinhold Messner, známý přemožitel všech osmitisícovek na světě, jako první našel nedaleko horského jezera nedaleko Similaunovy chaty „muže v ledu“. Německí manželé se rozhodli promluvit a zpochybnit Messnerovu údajné prvenství. Devatenáctého září, poté, co se rozloučili s jiným manželským párem, zabloudili a při hledání správné cesty Helmut Simon náhle řekl: „Koukej, zde leží člověk!“ Tělo leželo do poloviny odkryté a obličejem dolů, do ledu. Dotknout se mrtvolky nechtěli, ale pro jistotu ji muž vyfotografoval. Manželka Erika si v tomto okamžiku řekla: „Tak krásný den, nebe je báječně modré a zrovna teď musíme najít mrtvého.“ Původně si mysleli, že zde leží horolezec, který před několika desítkami let buď spadl, nebo utrpěl těžké zranění na lyžích a zemřel.

Vrátili se proto na zmíněnou chatu a řekli o svém nálezu majiteli, který jim sdělil, že se o to postará a že v sobotu sem dorazí právě Messner. Když sestoupili do údolí, zavolali ještě jednou majitele chaty, který jejich nález potvrdil a dodal, že byly ještě nalezeny boty, které dokazovaly, že muž pochází z doby, kdy ještě nebyly lyže známy.

Zatímco Messner se domníval, že se jedná o muže, který zemřel před 500 lety, vědci jsou názoru, že se jedná o dobře zachovanou mumii starou 4 000 let. Vědci zatím spekulují nad tím, co dělal v době bronzové muž v takové výšce, zda to byl válečník, lovec nebo hledač železné rudy. Každopádně byl 160 cm vysoký a ve věku 20–40 let. Podle prof. Spindlera je to nejlépe zachovaná mrtvola v ledu na starém kontinentě, která bude nyní konzervována.

ČESKÉ SRDCE, ODBOR XVII. Pravidelné výborové schůze se konají každou třetí středu v měsíci ve spolkové místnosti domu JSM Vídeň XVII. Roßengasse č. 39. – Začátek vždy v 18.30 hodin. – Dostavte se všichni!

Láska a obzory

Radost i starost, naděje i odpovědnost, různé pocity se mísí do úvah nad tím, co a proč prožíváme ve dnech, kdy jsme po dlouhé době slavili svobodně 28. října a kdy se blíží 17. listopad. V mém srdci převládá radost už proto, že po dlouhé době nebudeme u nás svědky žádné ohybné maskarady k výročí krvavé VŘSR. V knize „Josef Pekař o smyslu českých dějin“, kterou záslužně vydalo letos v Praze nakladatelství Rozmluvy, jsem našel šťastně na moudrá Pekařova slova pronesená na obranu nacionalismu při jubilejních oslavách velkého národovce F. Palackého roku 1926. Tato slova vybízejí svým smyslem k tomu, aby člověk při vlasteneckém zápalu viděl před sebou široký horizont svého času — a ne snad, že by Pekař k něčemu přímo vybízel, on ukazuje, proč je to žádoucí i přirozené. Nejen k uctění památky Palackého, který sám označil nacionalismus za prostředek k závodění o vyšší mety kulturní, řekl tehdy J. Pekař: „Teoretikové, kteří mluví o domněle pouze negativním obsahu národní idey nebo řečnou vlastenectví, zapomínají, že vlastenectví je láska, že je to tedy projev nejryzejší humanity a že tato láska jako láska mateřská nepřije si ničeho vroucněji, než aby rodinu svou učinila účastnou všeho dobra a pokroku, k němuž dospěla doba.“

Doba je jiná, dnes se hovoří spíše o respektování lidských práv než o ideálech humanitních, ale touha po základních hodnotách zůstává stejná — přes veškerý nacistický a komunistický útlak — jako byla při vzniku Československa: chceme svobodu, demokracii, sociální spravedlnost, toleranci, porozumění... Přemýšlet o tom, jaká je dnešní doba, k tomu nás ponouká jiné nedávné výročí: 24. října 1945 byla schválena Charta OSN a mezi zakládajícími členy nechyběla ani naše republika. Letos se svátek OSN slaví v nové situaci, poprvé v době, kdy je tu reálná naděje, že se pod její vlajkou podaří prosadit, aby v mezinárodních vztazích zavládla a aby i napříští v nich vládla zákon. Bude-li osvobozen Kuvajt na základě postupu OSN, pak možno s důvěrou předpokládat, že svět příštího tisíciletí se stane světem spravedlivějším, v němž se malí nebudou bát velkých a kde největší prostředky nebudou vynakládány na přehnané zbrojení, ale na řešení globálních problémů lidstva. S touto nadějí hledme, abychom přispěli svým dílem k vybudování bezpečného evropského domu, jehož konstrukce se nebude otřásat malichernými spory mezi sousedy. Bude-li národní idea nebo řečnou vlastenectví pojímáno v duchu Pekařově, pak jenom usnadní cestu k blahobytu a duchovnímu povznesení pro všechny členy naší širší rodiny, již je ČSFR. A pokud jde o blízkí se 17. listopad v souvislosti s pocitem zklamání, myslím si, že by frustrace byla mnohem menší, kdybychom všichni více věděli o událostech před rokem, kdyby všichni zasvěcení promluvíli v duchu Palackého hesla: Svoji k svému, ale vždy dle pravdy! MIROSLAV HRUŠKA

**VĚŘÍM VE SLUNCE I KDYŽ NESVÍTÍ.
VĚŘÍM V BOHA I KDYŽ MLČÍ.
VĚŘÍM V LÁSKU I KDYŽ JE SKRYTÁ.**

Foto: Dipl.Ing. Mirko Turčan

Delegace Menšinové rady české a slovenské větve v Rakousku u velvyslan-
kyně paní Magdalény Vášáryové – předseda Menšinové rady František
A. Buchal, Magdaléna Vášáryová, Jindřich Brázdil, Marika Menzlová a
Dipl.Ing. Ota Češka.

Za jednotný stát

Vzhledem k dnešnímu kritickému, politickému vývoji v Československu pokud jde o zachování jednotného, společného státu, předala ve čtvrtek 12. prosince 1991 delegace Menšinové rady české a slovenské větve v Rakousku, vedená jejím předsedou krajanem Františkem A. Buchalem, velvyslankyni České a Slovenské Federativní Republiky paní Magdě Vášáryové na zastupitelském úřadě ve Vídni osobní dopis pro pana prezidenta Václava Havla. Tomuto dopisu byly přiloženy seznamy našich krajanských organizací a spolků sdružených v Menšinové radě a archy s podpisy našich slovenských a českých krajanů, vyjadřující jejich vůli a pevný postoj ve věci jednotného a společného státu Čechů a Slováků.

Pohovoru s paní velvyslankyní Magdou Vášáryovou byli přítomni krom krajana F. A. Buchala paní Marika Menzlová, slovenská krajanka, za ČSTK pan D. I. Mirko Turčan a krajané Jindřich Brázdil a D. I. Ota Češka. Hlavním tématem pohovoru byla dnešní politická situace v Československu. Zprávu o návštěvě delegace Menšinové rady u paní velvyslankyně přinesl československý rozhlas a některé denníky v Československu.

Vzájemným přáním spokojeného prožití svátků vánočních a mnoho zdarů a úspěchů v Novém roce se shora jmenovaní s paní velvyslankyní Magdou Vášáryovou srdečně rozloučili.

Za Menšinovou radu české a slovenské větve v Rakousku
D. I. Ota Češka

*Zbožnost
je něco jiného
než pověra*

PÁD ŘÍŠE VELKOMORAVSKÉ

SVATOPLUK A JEHO SYNOVÉ.

(Kreslil Věnceslav Černý.)

ZÁKAZ

Mluví a píše se o tom téměř denně: Zakázat či nezakázat? Koho? No přece komunistickou stranu.

Argumentů pro zákaz je mnoho.

Jsou to komunisté, kteří jsou odpovědní za více než čtyřicet let totalit v Československu. Oni nesou zodpovědnost za tisíce mrtvých, za zničené, rozvrácené rodiny. Jsou to komunisté, kteří svou „politikou“ spáchali nesmírnou škodu národům. Nejen, že doslova poničili národní hospodářství, které má do světové úrovně daleko. Především však tím, že zmrzali duchovně celé generace Čechů a Slováků. Vzal jim možnost žít a poznávat, vzdělávat se. Argumentů je tedy pro zákaz mnoho...

Ale?

Je demokracie — i když v Československu zatím stojí na trochu vratkých nohách — tak slabá, aby politický boj idejí musela řešit zákazy?

Zkušenosti západních demokratických zemí ukazují, že zákazem — ať již extremistů z prava či z leva — se nic nevyřeší. Vždycky se jich houf najde, který je nakonec ještě pyšný na to, že „pracuje“ v ilegilitě.

Ne, zákaz komunistické strany není řešením. Toho, čeho je třeba, je důsledně odhalovat její činnost v minulosti a současnosti. Vést s komunisty důsledný politický boj. Jedině tak lidé, všichni lidé, pochopí, co jsou ti s rudou hvězdou zač.

Ne, zákaz není skutečně řešením. Na to přece mnozí z nich jen čekají. Ti „mučedníci“ za komunistické ideály...

„NP“

R. STRÖBINGER

Pan

Václav Havel
president ČSFR

Praha – Hrad

Videň, dne 9. prosince 1991

Vážený pane presidente!

S lítostí, ale také velkým rozhořčením sledujeme již celou, příliš dlouhou dobu, dění v Československu, v naší staré vlasti.

S lítostí proto, že jsme po listopadu 1989 očekávali, jistě právem a zdůvodněně očekávali, že Československo vzhledem ke svým tradicím a inteligenci a vzdělanosti svého lidu se stane brzy tím, čím vždy ve střední Evropě bylo: spofádanou a prosperující zemí, která nemůže jinak než navázat na tradice Masarykovy humanity, státnosti a demokracie.

S velkým roztrpčením sledujeme všechny ubohé a nezodpovědné pokusy některých československých a především slovenských občanů a politiků o robiti společného státu. Zvláště poslední týdny zavedly tyto pokusy naši starou vlast do situace kritické, trestuhodnou mírou a poškozující nejen zájmy československého lidu, ale i jeho dobré pověsti ve světě.

Přikládáme k tomuto dopisu několik archů s podpisy funkcionářů, ale i řady členů třinácti různých politických stran, organizací a spolků naší demokratické menšiny, které jsou sdruženy v Menšinové radě české a slovenské větve v Rakousku – v zastoupení všech dalších funkcionářů a všech členů těchto politických stran, organizací a spolků. Spěchali jsme a narychlo jsme sesbírali alespoň tyto podpisy, abychom Vám je mohli zaslat, protože se domníváme, že čas kvapí.

Prosíme Vás, vážený pane presidente, abyste přijal naše ujištění, že jsme po celých těch dlouhých čtyřiceti letech stáli vždy a nekompromisně na straně československého lidu, vždy jsme vyhlášovali veřejně a důrazně jeho právo na svobodný a samostatný stát a právo žít v demokratickém společenském systému. I když se na nás celou tu dobu cizáctví usurpátoři moci v Praze a Bratislavě zlobili, spílali nám vlastizrádců a po všech stránkách nás diskriminovali.

A proto musíme dnes pozvednout také svůj hlas a varovat: ať nikdo ne hazarduje s osudy československého lidu a s jeho budoucností! Ať si každý uvědomí, že tato budoucnost závisí na svornosti a ať si uvědomí, že všechny nástrahy a těžkosti, které by nám mohla budoucnost ještě připravit, úspěšně zdoláme jen společně, jen svorností a vzájemnou úctou a láskou. I ta dnes tolik citovaná a přivolaná cesta do Evropy nebude tak snadná, jak si mnozí představují a může být úspěšně nastoupena jen společně.

Přece jen však vyjadřujeme naději a víru, že zvítězí zdravý rozum, že zvítězí všechno to, co nás jednotí a že bude zachován společný stát Slováků a Čechů. Každá jiná alternativa je pro nás, všechny demokratické Slováky a Čechy, celou naší krajanskou větev na Dunaji, nepředstavitelná.

S projevem úcty a krajanskými pozdravy

František A. Buchal
předseda

Brázdil Jindřich
jednatel

VÝSTAVA: TGM A ČESKOSLOVENSKÁ STÁTNOST

5

V Lobkovickém paláci v Praze byla za účasti prezidenta ČSFR zahájena výstava T. G. Masaryk – první prezident samostatného čs. státu. Připravil ji ve spolupráci s Národním muzeem v Praze a Historickým ústavem čs. armády Ústav T. G. Masaryka, u příležitosti svého už třetího otevření (1932 založen, za okupace zrušen, 1946 obnoven, 1954 zrušen). Výstava je tematicky zaměřena velmi aktuálně – na otázku čs. státnosti, tak jak je zachycena v Masarykově díle a v dokumentech, týkajících se jeho činnosti politické a kulturní. Je rozdělena do tří celků: Masarykův program národní a politické emancipace Čechů a Slováků; Boj TGM o samostatný stát Čechů a Slováků a Budování demokratického československého státu. Masarykův vztah ke Slovensku, lapidárně vyjádřený v jeho spise Světová revoluce: »Slováci a Češi věděli, že jsem byl vždy pro Slovensko; svým původem a svými tradicemi Slovák, citím slovensky a pro Slovensko jsem vždy nejen hovořoval, ale pracoval«, je na výstavě doložena zajímavými dokumenty, například dopisem S. H. Vajanského Masarykovi z 10. 7. 1888, Masarykovým programem pro nový slovenský časopis Hlas z roku 1888, telegramem TGM jako prezidenta ČSR při příležitosti instalace prvních slovenských biskupů v ČSR 12. 2. 1921.

NAŠI

JUBILANTI

ANNA MUSILOVÁ 80.

KAREL BARTŮNEK 85.

FRANTIŠEK FLEKÁČ 86.

MARIE PITŠOVÁ 85.

Jmenovaným a všem ostatním jubilantům přeje-me vše nejlepší!

K 73. výročí Československa

V této závažné době bychom se měli znovu vážně zamyslet aspoň třeba jen nad třemi známými výroky TGM, který se s „Muži 28. října“ doma, s legiemi na válečných frontách venku, a se svými nejbližšími spolupracovníky v zahraničí – Gen. Milanem R. Štefánikem, Dr. Eduardem Benešem, s americkými krajany, spojenými tehdy jak v Čs. národní radě americké tak ve Slovenské lize, a se vzájemným pochopením US prezidenta W. Wilsona – zaslovoval o vznik svobodného Československa.

První z těch Masarykových výroků je velmi jednoduchý: „Tak, chvála Bohu, demokracii teď máme, jen teď ještě potřebujeme ty demokraty“. – Druhý takový Masarykův pravdivý a jednoduchý výrok, (citovaný opět volně) – se týkal doby, na kterou odhadoval demokratický vývoj v novém společném státě Čechů, Slováků, Němců, Maďarů, Poláků, Podkarpatských Rusínů a snad i cikánů: mluvil přibližně o padesáti letech nepřetržité svobody. Té se ovšem ČSR nedostalo. Nejdříve ji zardousil Hitler a potom za Stalinovy pomoci čs. komunisté. A ten třetí Masarykův výrok je sice také jednoduchý, ale trochu filosofický: „Státy se udržují svou věrností ideálům, z nichž vznikly.“ Dolejší 4 mapky dokazují, v jak nebezpečném prostředí naše rodná země leží, a nebudou-li její obyvatelé věrni ideálům, z nichž se jejich společná svoboda zrodila, pak ať se nediví, budou-li chtít její sousedé jejich neochotu k dorozumění opět zneužít! Vždyť nám to už přece prorokoval i sám starý Svatopluk!

ČTĚTE A ROZŠÍŘUJTE
»VIDEŇSKÉ SVOBODNÉ LISTY«

ROZDĚLENÍ STÁTU BY ZNAMENALO KATASTROFU ČEŠTÍ BISKUPOVÉ K SITUACI V ČSFR

V těchto závažných okamžicích našich dějin obracíme se i my, biskupové Čech a Moravy, k oběma národům i ke všem národním menšinám našeho společného státu s výzvou řešit narostlé problémy s rozvahou, povznést se nad emoce a vycházet ze vzájemné důvěry a ochoty pochopit druhého.

Pozvedáme svůj hlas s vědomím velké spoluzodpovědnosti všech, které v obou národech spojuje stejná víra. Máme ještě v srdci slova Jana Pavla II. na pražském letišti při jeho historické návštěvě: «Chci povzbudit věřící v této zemi, aby silou své víry pomáhali řešit bolesti a problémy společnosti.» A na Velehradě: «Obracím se ke všem, ale především k mládeži Moravy, Čech i Slovenska... Mějte jedno srdce i jednu mysl. Zachovejte jednotu!»

Každý národ má nezcizitelné právo na sebeurčení a řízení svých věcí podle svého uvážení. Uvědomujeme si, že v minulé době nebyly otázky národního sebeurčení řešeny odpovídajícím spravedlivým způsobem. Naše jednotu byla mnohdy vytvářena vnějšími tlaky. Dnes je nezbytné, aby vyrůstala ze svobody, kterou jsme znovu nabylí. Je zapotřebí odolat pokušení utíkat se do vlastního ghettu a otevřít se vzájemné spolupráci, jak o tom mluví např. encyklika Rozvoj národů z r. 1967 a četné další dokumenty.

V současné době po pádu totalitního režimu prochází Evropou pochopitelná touha dlouho utlačovaných národů po samostatnosti a nezávislosti, nesená často vlnou národních, různě zabarvených emocí. Pod vlivem těchto jinak oprávněných tužeb je nebezpečné dělat závažná rozhodnutí, a to nejen proto, že emoce mohou být snadno zneužity, ale i proto, že takové dispoziční nejsou objektivním východiskem moudrých úvah a rozhodnutí.

Od politiků se v této situaci očekává, že připraví podmínky k tomu, aby se národy mohly zodpovědně vyjádřit v případném referendu a aby nemohly být zmanipulovány a zneužity.

Připomínáme tu slova Jana Pavla II. ke shromážděným poutníkům z celé naší republiky při příležitosti výročí jeho návštěvy u nás: «Buďte jednotní! utvářejte vždy harmonickou bratskou pospolitost», v které sa naplno uplatní osobitá vložka každého z vašich národů z Čech, Moravy a Slovenska. Dobře využijte duchovné a kulturní hodnoty, kterými sa navzájom ličíte: len tak budete moci zbierať ovocie vašho budovateľského diela v pravde a láske.»

V tomto duchu se zcela stavíme za zachování celistvosti státu našich národů, za jeho klidné, právní a spravedlivé uspořádání, aby Vaše spolupráce v jednom státě byla k prospěchu obou národů i všech ostatních obyvatel, ale aby při tom každý měl možnost se důstojně a ve vzájemném, respektu svobodně vyslovit k budoucnosti společného státu.

Katolický týdeník, 6. října 1991

Biskupové Čech a Moravy

To vám, výbore, vadí?

Velice mě upoutal článek, jímž Čs. výbor helsinských dohod protestuje proti lustracím, a tím vehementně hájí naši demokracii. Jak dojemné. Nevím, kolik členů tohoto výboru protestovalo již za husákovské éry proti mučení lidí na StB. Kolik jich protestovalo proti umístění nepohodlných lidí v tzv. sanatoriích pro dušně choré.

Výbor byl naprosto zticha. A najednou je tu tolik pokřiku, když se má národ zodpovědět,

jaká konkrétní zvěrstva napáchali konkrétní lidé. My, bývalí vězňové bývalého režimu, nepraheme po krvi, dovedeme odpustit. Ale komu? Nikdo z minulých struktur necítí vinu; natož aby ji přiznal, omluvil se, kál se, prosil o odpuštění. Nikdo se nezpovídá za ty strašné činy v lidově demokratických koncentracích. Ctěný «výbore helsinských dohod», nevyzývám zde k potrestání kolektivní viny, ale k postižení, alespoň morálnímu, konkrétních osob a organizací, jako byla StB. Vaše snahy upřené jiným směrem nejsou ničím jiným než liceměr-

ností, stejnou, jako kdyby se po válce pardonoval nacismus a gestapáci. Ti se dopouštěli stejných zločinů proti lidem, stejně deformovali morálku a obecná pravidla etického života. Ale jak se dnes zachází s bývalými vězni komunistů, je až zarážející. Snad už od nejvyšších míst je to čekání na to, až vymřou... Nebude to trvat dlouho, ale ty zločiny páchané na nich se nikdy nesmažou!

MUDr. Miloš Adámek
místopředseda Konfederace
politických vězňů a její hlavní lékař.

(LD 29.10.91)

Jaroměřické vánoce

(nop): Po vynikajícím úspěchu koncertu ve vídeňském kostele sv. Canisia, který se uskutečnil pod patronací čs. velvyslanectví o třetí adventní neděli, se představí spojené vokální sbory z Vídně a z Třebíče zítra v 17 hod. v chrámu sv. Markéty v Jaroměřicích nad Rokytnou. Vídeňský vokální sbor, dirigovaný dr. Manfredem Linsbaurem a Smíšený pěvecký sbor trebičských učitelů pod vedením prof. Václava Macáka předvedou Českou mši vánoční Jakuba Jana Ryby. V sólových partech vystoupí vídeňští zpěváci, na varhany hraje Thomas Reuter, doprovází komorní orchestr Třebíč—Znojmo. Zajímavostí jistě je, že Rakušané zpívají perfektní češtinou, s plným nasazením a elánem. Už proto slibuje být společný koncert, nesený v duchu vánoční radosti a vzájemné lásky, jedinečným kulturním zážitkem. O den dříve, tedy dnes se uskuteční vystoupení v 19 hodin v Kameném sále zámku v Třebíči.

Krásnější než Paříž

Hádejte, co je krásnější, než Paříž? No přece Luhačovice! Konstatoval to jeden pacient a měl pravdu. Člověk si ve zdejších lázních léčí nejen tělesné neduhy. Obklopen vlivností lékařů i ostatního personálu okřívá i na duši. Vlivných slov se mu dostává všude. Zapomenete si svůj pohárek na léčivou minerálku: „Tož nevádi, my vám půjčím!“ — Přišel jste pozdě na proceduru? „Však nehoří, nějak to uděláme!“

Představte si ticho a klid v ubytovně, kam doléhají pouze tóny hudby z odpoledních koncertů. O rozptýlení je zde postaráno. Že jste viděli „Divčí saxofonový orchestr“ už nejméně osmkrát? Nevadí, půjdete zase, protože mají nový program a potom — zpívají a hrají s takovou chutí a láskou, že se to hned tak nevidí a neslyší.

Dáváte přednost před zábavou rozjímání a jste zvyklí chodit do kostela, který je zde, žel, trochu z ruky? Zajděte do kapličky sv. Alžběty. I v té malé kapličce můžete denně poděkovat Bohu za krásný den a poprosit za den příští...

Vzdávám chválu Luhačovicím. Jsem zamilovaná do Luhačovic — asi jako pan Horníček do Mariánek. Doporučuji pobyt v lázních všem nemocným, smutným, zklamaným, ublíženým, ale nejen těm. I těm zdravým, kteří teprve mohou vychutnat krásu této perly Moravy!

J. Pitová, Vrchlabí

LIDICE 50

LIDICE 50TH ANNIVERSARY COMMITTEE

CHAIRMAN • Dr JOHN MAREK M.P.

TREASURER • Mr JOHN CUMMINGS M.P.

Hon. ORGANISING SECRETARY • Mr PETER THIELE

HON SECRETARY • Mr LOU KENTON • 7 THE TILTWOOD • LONDON W3 6HG • TELEPHONE • 081-992 1073

Honorary Presidents:

H.E. THE CZECHOSLOVAK AMBASSADOR TO THE UNITED KINGDOM

H.E. THE BRITISH AMBASSADOR TO CZECHOSLOVAKIA

PATRONS

Lady Abrahams

Lord Auckland

Peter Brook

Melvyn Bragg

Ronnie Campbell M.P.

Dame Judi Dench

Lord Dormand

Margaret Drabble

Paul Eddington

Mark Fisher M.P.

Ted Garrett M.P.

Christopher Hampton

Rt. Hon. David Howell M.P.

Karel Janovicky

Miloslav Kaspar

Jim Kilfedder M.P.

Jimmy Knapp

Rev. Dr. Jan Lang S.C.

Maureen Lipman

Sir Michael Marshall M.P.

Graham Melville-Mason

John McAllion M.P.

Willie McKelvey M.P.

Bill Owen

Edith Pargeter

Harold Pinter

Jonathon Porritt

Karel Pospichal

Ted Rowlands M.P.

Rt. Hon Sir David Steel M.P.

Sir Sigmund Sternberg

Tom Stoppard

John Tusa

Antonin Tučapsky

Garry Waller M.P.

Norman Willis

STROMY PRO LIDICE

Drazí přátelé, krajané,

Letos budeme vzpomínat 50. výročí vyhlazení Lidic. Všichni muži byli popraveni (a šel s nimi dobrovolně i jejich p. farář), ženy a děti odvečeny do koncentračních táborů.

Z iniciativy šlechetných lidí vyšla idea učinit Lidice jako národní památník pro budoucí pokolení, aby nezapomněli, jak drazé byla vykoupena svoboda naší vlasti. Bude vysázeno tisíce stromů, které budou připomínat heroismus lidických vlastenců.

Doufám, že se všichni podle možnosti budete podílet na této šlechetné akci. Za 6 liber bude vysázen jeden strom. Doporučte tuto akci také svým přátelům a známým. Akce jistě posílí přátelství našeho lidu s občany Velké Británie.

A message

from

President Havel

Váš

J. Lang S.J.
Rev. J. Lang S.J.

‘Prál bych si, aby 50. výročí zničení Lidic vyznělo jako významný impuls k usmíření národu Evropy a k jejich vzájemnému porozumění v duchu tolerance a demokracie.

Velice oceňuji iniciativu našich britských přátel, která obohacuje tradici ‘Lidice budou žít’ o rozměr péče o životní prostředí, jehož symbolem je ‘Strom pro Lidice’.

Vačlav Havel

President Vaclav Havel

Printed and published by Lidice 50th Anniversary Committee
7 The Tiltwood, Acton, London W3 6HG

ČESKOSLOVENSKÉ LIDOVÉ SDRUŽENÍ V RAKOUSKU

Sekretariát: 1150 Vídeň,
Pelzgasse číslo 17

ÚŘEDNÍ HODINY V SEKRE-
TARIÁTE a půjčování knih každý první
čtvrtek v měsíci, vždy od 19 do 20 ho-
din.

JEDNOTA SV. METODEJE

Ústředí: Vídeň III., Rennweg číslo 63

VII. ODBOR JSM

IV. ODBOR JSM XX. Prof. Josef Po-
jar, tel.: 36 91 384.

MŠE SVATÉ NA OKRESÍCH:

I. A II. ODBOR JSM VÍDEŇ XV.:
Každou neděli a každý svátek v 8 hod.
mše svatá v kostele ve Fünfhausgasse,
Viedeň XV.

KOSTEL JEDNOTY SV. METODEJE
VÍDEŇ 3, RENNWEG 63

KAŽDOU NEDĚLI se koná v českém
kostele JSM na Rennwegu číslo 63 v 10
hodin mše svatá s proslovem.

Příležitost ke svatě zpovědi vždy před
každou bohoslužbou.

ČESKÉ BOHOSLUŽBY V CHRÁ-
MU PANNY MARIE NA NÁBŘEŽÍ se
konají každou neděli a zasvěcený svá-
tek v 8.10 hodin s promluvou u Otců
Redemptoristů Vídeň I., Salvatorgas-
se 12.

ČESKÉ KATOLICKÉ SPOLE-
ČENSTVÍ při chrámu Panny Marie na
Nábřeží - KATOLICKÝ KLUB PÁTE-
RA JOSEFA NOVOTNÉHO 1. okres,
Seitzergasse č. 5, IV. patro: otevřeno
pátek od 19 do 22 hodin a v neděli od
9 do 10.30 hodin. Hosté vítáni!

OREL VÍDEŇ

JEDNOTA ORLA VÍDEŇ X. Puchs-
baumgasse číslo 39a/4. Ježkova knihov-
na (tamtéž) půjčuje každou první stře-
du v měsíci od 18 do 19 hodin. Též dle
telefonické dohody, číslo telefonu
62 68 204.

JEDNOTA ORLA VÍDEŇ XV. Cvičí-
me každé úterý od 19.30 do 21 hodin v
Zinkgasse číslo 12, Vídeň XV. Hosté
vítáni!

MENŠINOVÁ RADA ČESKÉ A SLOVENSKÉ VĚTVY V RAKOUSKU

zve celou krajaňskou veřejnost na

REPRESENTAČNÍ PLES

který se koná v SOBOTU, dne 15. února 1992

PARKHOTEL SCHÖNBRUNN

VÍDEŇ 13, HIETZINGER HAUPTSTRASSE č. 10-14

Hraje orchestr Sv. Čecha. - Zahájení a půlnoční vložka předvedou solisté
baletu Národního divadla v Praze Hana Vláčilová a Jan Kadlec. - Otevření
sálu v 19 hodin. - Začátek ve 20 hodin. - Konec ve 3 hodiny. - Společenský
oděv. - Vstupné 6S 200,-. - Objednávky stolů telefon 25 19 964.

JEDNOTA sv. METODEJE - VII. odbor - 1030 VÍDEŇ, SCHÜTZENG. 30

ÚTERÝ

3. BŘEZNA 1992 - 19 30 HODIN

V NAŠEM SÁLE

MASOPUŠTNÍ ZASEDÁNÍ

SCHÜTZENGASSE 30

NA RENNWEGU

OBČERSTVENÍ

SOBOTA

14. BŘEZNA 1992 - 20 HODIN

VALNÁ HROMADA

NAŠEHO VII. ODBORU! HLASOVACÍ PRÁVO MAJÍ POUZE RÁDNÍ ČLENOVÉ!

V NAŠÍ KLUBOVNE
RENNWEG 63A

PO UKONČENÍ VALNÉ HROMADY
FILM A OBČERSTVENÍ

SOBOTA

4. DUBNA 1992 - 20 HODIN

VELIKONOČNÍ ÚVAHA

V NAŠÍ KLUBOVNE
RENNWEG 63A

OBČERSTVENÍ

PAMÁTCE JANA PALACHA

Desítky lidí přišly na pražské Olšanské
hřbitovy, aby si připomenuly u původní-
ho hrobu Jana Palacha, že je tomu právě
již 22 let, co tento student filozofické fa-
kulty Univerzity Karlovy zemřel. J. Pa-
lach se upálil dne 18. ledna 1969 na Vác-
lavském náměstí v Praze. Svoji absolutní
obětí tak protestoval proti okupaci Čes-
koslovenska sovětskými vojsky.

FILMOVÁ PŘEDSTAVENÍ

23. února 1992 - »Funebrák«

Všechna filmová představení se
konají vždy v neděli v TABOR-KINO
v 9.30 hodin.

ČESKÉ SRDCE ODBOR XVII. KONÁ SVOJI

VALNOU HROMADU

15. března v domě JSM XVII Rosensteing. 39. zač. 14.30 h.
Účast členů povinná! Po valné hromadě FILM menšiny.

Herausgeber, Verleger (Medieninhaber), Redaktion: Tschechoslowakische Volks-
vereinigung in Österreich. Verlags- und Herstellungsort: Wien. - Gemeinsame
Adresse: 1150 Wien, Pelzgasse 17. Verlagspostamt 1150 Wien. Mitteilungsblatt
der Tschechoslowakischen Volksvereinigung. ---- PSK-Konto Nr. 7509.267.